

Nicolae Bretan

GOLEM

Ópera en un acto

(estrenada el 23 de diciembre de 1924)

Libreto

Nicolae Bretan

libretos
e
ÓPERA
.es

Colección
LIBRETOS DE ÓPERA

Título original: *Golem*
de Nicolae Bretan

Música de Nicolae Bretan

Publicado por:

libretosdeÓPERA.es
www.libretosdeopera.es

© de la traducción: Aitor Laiseca, 2001

© de esta edición: **libretosdeÓPERA.es** 2023

Bajo las sanciones establecidas por las leyes,
quedan rigurosamente prohibidas, sin la autorización
por escrito de los titulares del copyright, la reproducción total
o parcial de esta obra por cualquier medio o procedimiento mecánico
o electrónico, actual o futuro –incluyendo las fotocopias y la difusión
a través de Internet– y la distribución de ejemplares de esta
edición mediante alquiler o préstamo público.

Identificador de Certificado Registro Safe Creative: 2311246206360-9LB38L

© Todos los derechos reservados

Personajes

GOLEM el hombre de arcilla	barítono
EL RABINO LÖW creador del golem	tenor
ANA nieta de Löw	soprano
BARUCH discípulo de Löw	bajo
COROS Soplos del Viento de Otoño	

ACTUL

Motto: *De profundis ad te clamavi, Domine.*

Odaie mare, boltită; în cadrul ferestrei - inele de plumb. Cămin adânc, mobile de lemn gotice din secolul șaisprezece; lăzi pictate, rafturi cu cărți, păsări împăia-te. În fund, la dreapta, un pat cu perdea mobilă. În pat zace grav bolnavă Ana, nepoata rabinului, în vârstă de șaisprezece ani. De tavan, în stânga, atârnă o candelă aprinsă. Înainte, la stânga, masă mare sculptată din lemn, scaun cu spătarul înalt. Pe masă, într-un vas de fier, arde o candelă. De o parte, suluri de pergamente, un glob ceresc pe o axă mobilă, înnegrit de vreme. La dreapta și în fund - uși ferecate. Noapte friguroasă de toamnă. Lumina albă a lunii se revarsă prin ferestre. Vântul șuieră pe afară, din când în când.

Șezând după masa mare din stânga, Löw răsfoiește nervos o carte mare, veche, mormăind în barbă. Golem stă lângă Löw menișcat, postat la dreapta lui.

LÖW
(nervos)

ACTO

Divisa: *Desde las profundidades te invoco, Señor.*

Gran sala abovedada, ventanas de cristal emplomado. Chimenea a la derecha. Muebles de roble del siglo XVI, de estilo gótico, cofres pintados, estantes con libros, pájaros disecados. Al fondo, a la derecha, un lecho con una cortina. En el lecho yace enferma Ana, nieta de dieciséis años del rabino. En el techo, a la izquierda, una lámpara colgante encendida. Al frente, a la izquierda, gran mesa de madera tallada y una silla con respaldo. En la mesa, en una escudilla de metal, arde una bujía. A ambos lados, rollos de pergamino, un globo celeste sobre un viejo soporte ennegrecido por el tiempo. A la derecha y en el fondo, puertas de hierro. Fría noche de otoño. Los rayos de la luna pasan por las ventanas.

Al levantarse el telón, el rabino Löw está sentado a la mesa; hojea nervioso un gran libro, murmurando en voz baja. Golem está inmóvil a su lado, a la derecha.

LÖW
(agitado)

Lasă-mă-n pace, lasă-mă!
 Du-te acolo-n colț!
 Lemne aruncă-n foc, dacă vezi că ațipește.
 Să nu miști!! M-ai înțeles?

(oftează adânc)

Nu umbla pe aci pe lângă mine!
 Umbra ta îmi stă pe carte aci,
 și ea manuscriftu-mi întunecă.
 Și podelele scârțâie sub greoiu-ți pas,
 zgomotu-acesta mă conturbă.

(bate cu mâna în carte)

Vreau să descopăr taina care-o caut aci!
 Ana-i bolnavă... Trebui să aflu care boală-o roade.
 Trebui să aflu care-i leacul boalei.

(vede că Golem nu se mișcă)

Golem, tu nu mă ascuți?

GOLEM

Nu!

(Își ridică dârz capul.)

LÖW

Haide, lasă-mă! N-am vreme, vezi tu!
 Du-te-n cameră, culcă-te!
 Să vii mâini dimineață!
 N-ai dormit nici tu deloc.

(Baruch intră, așează un pergament pe masă, aruncă o privire spre pat și iese.)

GOLEM

Nu voi să dorm. Nu-s obosit eu.

¡Déjame en paz, déjame!
 ¡Ve al rincón!
 Echa leña al fuego, si no ves llama.
 ¡No te muevas! ¿No me entiendes?

(suspira profundamente)

¡No te pasees tanto a mi alrededor!
 Tu sombra densa cae sobre mi libro
 y oscurece el manuscrito.
 Tus pasos pesados hacen crujir el entarimado,
 ese ruido me molesta.

(golpea el libro con la mano)

¡Debo descubrir aquí la respuesta del secreto!
 Mi Ana está enferma... Debo saber de qué sufre.
 Debo encontrar el medio de curarla.

(ve que el Golem no se ha movido)

Golem, ¿me estás escuchando?

GOLEM

¡No!

(Levanta la cabeza altivamente.)

LÖW

¿Qué quieres? Déjame! ¡No tengo tiempo, como ves!
 ¡Vete a tu habitación, acuéstate!
 ¡Vuelve mañana por la mañana!
 Tú tampoco has dormido.

(Baruch entra, deja un pergaminó en la mesa, echa una ojeada al lecho y sale.)

GOLEM

No quiero dormir. No estoy cansado.

LÖW

De-o săptămână nu dormi.

GOLEM

Dacă-mi place...

(cu ură)

Uscățivul crezi că doarme? Veghează! Putredul!

LÖW

Cine zici?

GOLEM

Dicicolul.

LÖW

Baruch? El se-odihnește ziua.
Tu nu dormi o clipă.

GOLEM

De somn nevoie n-am. Să m-ascuți!

LÖW

Bun! Spre ziuă! Acum ieși!
Cu fiecare clipită ajuți boala.

(mișcat)

Asta nici tu n-o vrei. Cred că și tu iubești pe Ana.

GOLEM

O iubesc, m-am jucat cu ea adese.
Mi-a zâmbit de atâtea ori.
Dar acum o-nspăimânt.
Vreau să îți spun... Vreau să deslușesc...

LÖW

Mâine!

LÖW

Hace una semana que no duermes.

GOLEM

Puedo soportarlo...

(con odio)

¿Tan débilmente duermes? ¡Vigila! ¡Gandul!

LÖW

¿Quién está ahí?

GOLEM

Tu discípulo.

LÖW

¿Baruch? Si descansa durante el día.
Tú no duermes nunca.

GOLEM

No necesito dormir. ¡Escúchame!

LÖW

¡Bien! ¡Te veré luego! ¡Déjame ahora!
A cada minuto su enfermedad se agrava.

(emocionado)

Tú no quieres eso. Creo que también quieres a Ana.

GOLEM

Sí, la quiero, hemos jugado juntos muchas veces.
Me ha sonreído muchas veces.
Pero ya no.
Quisiera... Me gustaría...

LÖW

¡Mañana!

GOLEM

Azi! Tu vei afla a ei grea boală.

LÖW

(ridică ochii din carte)

Ce știi tu?

GOLEM

Boala.

LÖW

Atunci spune-mi, Golem!

A căzut? S-a lovit de ceva?

A mâncat hrană rea?

Ori a văzut ceva și rău s-a-nspăimântat?

GOLEM

Nu, n-a căzut. Și nici nu s-a lovit.

N-a-nspăimân-tat-o nimeni.

Ori... ce să zic? S-a-ngrozit.

LÖW

E fermecată?

GOLEM

Cred, maestre.

LÖW

Spune repede ce știi!

Cine a-ndrăznit?

Baba rea cu ochii răi?

Ori om rău cu mâna lui? Spune!

GOLEM

Cred că i-am făcut un rău.

LÖW

(consternat, se ridică puțin)

Tu?

GOLEM

¡Ahora! Comprenderás su enfermedad pronto.

LÖW

(levanta la mirada del libro)

¿Tú sabes qué es?

GOLEM

En efecto.

LÖW

¡Entonces dímelo, Golem!

¿Se ha caído? ¿Se ha herido?

¿Ha comido algo malo?

¿O ha visto algo que le ha aterrado?

GOLEM

No, no se ha caído. No se ha herido.

Y nada le ha asustado.

Eh... ¿cómo decirlo? Ha tenido miedo.

LÖW

¿Está hechizada?

GOLEM

Eso creo, maestro.

LÖW

¡Dime enseguida lo que sabes!

¿Quién se ha atrevido?

¿Le han echado un mal de ojo?

¿O le han tocado unas manos diabólicas? Habla!

GOLEM

Creo que soy yo el culpable.

LÖW

(consternado, se incorpora)

¿Tú?

GOLEM

Cred că eu, cu ochii mei.

LÖW

(se apleacă mai aproape de el)

Tu?

GOLEM

Eu, cu gura și cu brațul.

LÖW

(bate în masă, tare; lumina clipește)

Tu?

GOLEM

Eu. Am privit-o lung în ochi.
Am mângâiat-o cu mâna mea.
Strâns-o am cald la sânu-mi cu brațul meu.
Cu gura sărutat-o-am.

LÖW

(amenințându-l)

Golem! Golem!

GOLEM

În zadar m-ai lovi tu, maestru!
Loviri nu simt.
Dar jale simt că Ana se teme de min'.
Mă dorește și-o-nspăimânt!

LÖW

Ana? Te dorește?

GOLEM

(sinistru)

Da! Mă dorește!

GOLEM

Creo que yo, con mis ojos.

LÖW

(inclinándose más sobre él)

¿Tú?

GOLEM

Yo, con mi boca y con mis brazos.

LÖW

(golpea la mesa, se levanta; la luz vacila)

¿Tú?

GOLEM

Yo. La miré profundo a los ojos.
La acaricié con mi mano.
La estreché contra mi pecho con mis brazos.
Con la boca probé sus labios.

LÖW

(amenazándole)

¡Golem! ¡Golem!

GOLEM

¡Me golpearás en vano, maestro!
No me hace daño.
Lo que me duele es que Ana se aparte de mí.
¡Ella me quiere, pero me teme!

LÖW

¿Ana? ¿Te quiere?

GOLEM

(sinistru)

¡Sí! ¡Me quiere!